

A thick black L-shaped frame surrounds the text. The top horizontal bar is on the left, the left vertical bar is on the left, and the bottom horizontal bar is on the right.

ОСНОВНІ ВІХИ СТАНОВЛЕННЯ АРТ-ТЕРАПІЇ

В ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ ХХ СТОЛІТТЯ

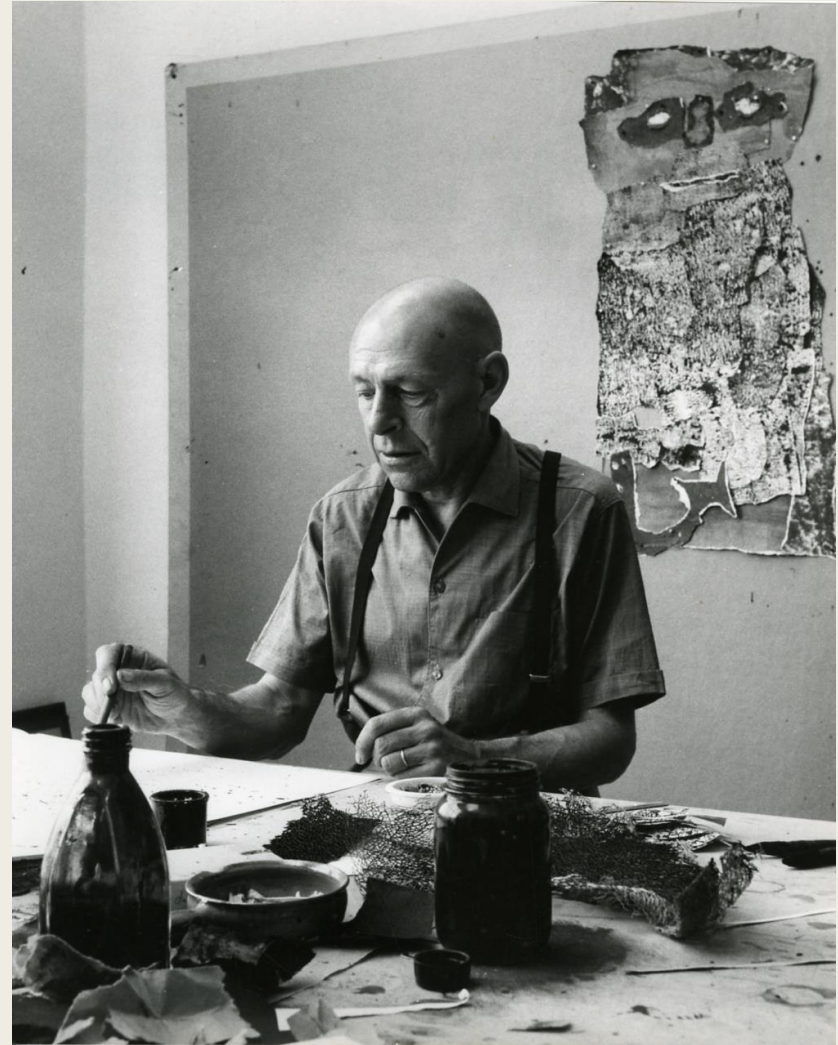
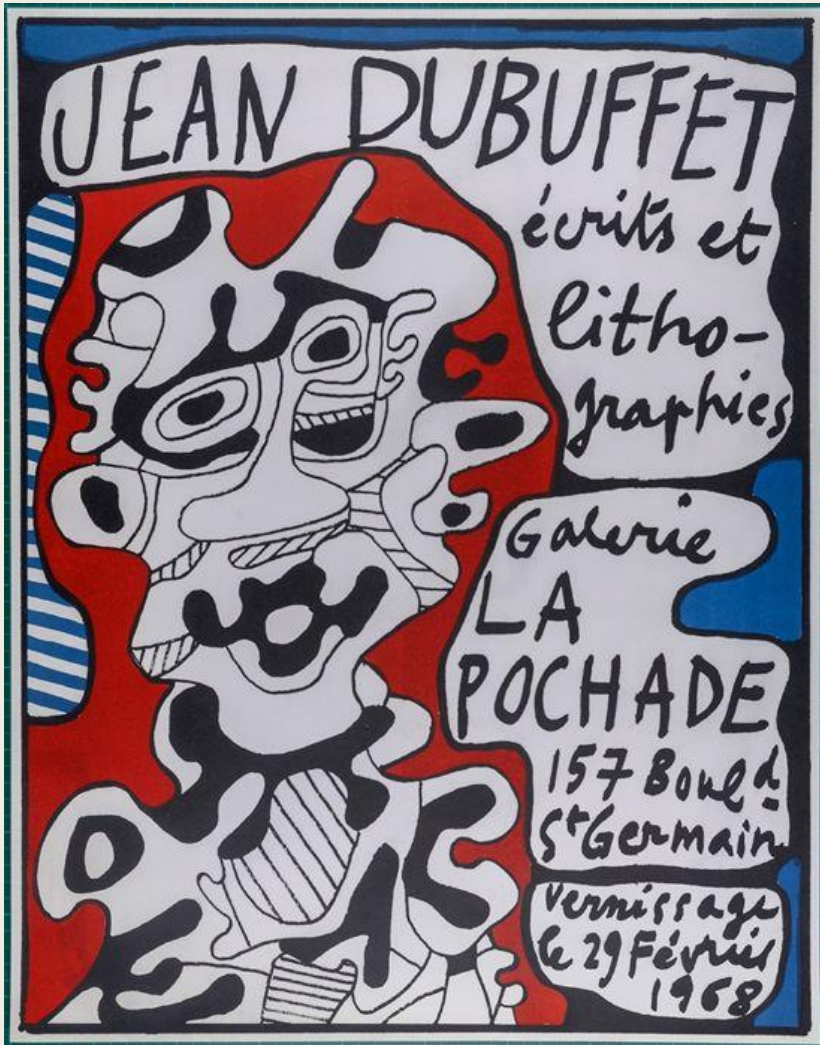
«НЕПРОФЕСІЙНЕ» ЛІКУЄ?

На початку ХХ століття почали розповсюджуватися ідеї про те, що «наївне», «непрофесійне» мистецтво може бути засобом оновлення і лікування, виникають нові підходи до художньої освіти дітей, в яких робився акцент на вільному самовираженні, що ігнорує норми «високого» мистецтва .

ДИТЯЧЕ ПРОТИ ПАТОЛОГІЧНОГО

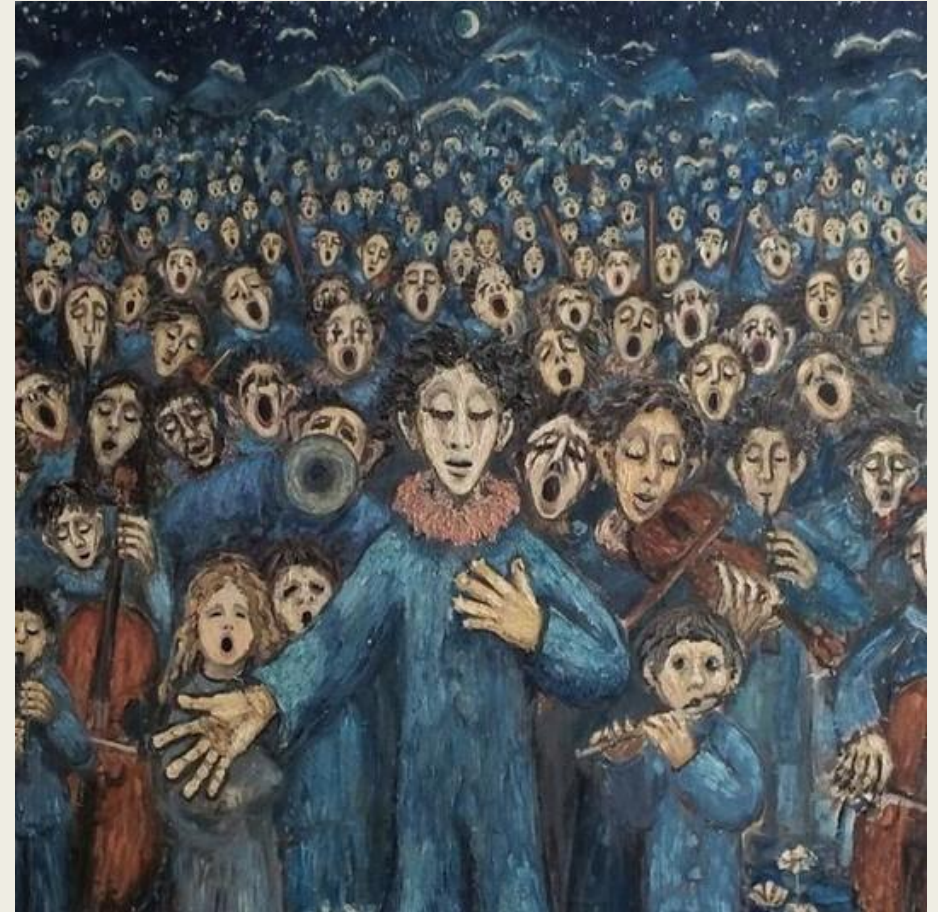
Разом з розвитком руху за «дитяче мистецтво» ріс інтерес і до «патологічного мистецтва». Останнє, таке, що представляє творчість психічнохворих і так званих «аутсайдерів», як і «дитяче мистецтво», розглядалося як приклад творчості, вільної від стримуючого впливу якої-небудь культурної традиції. З того часу беруть свій початок практика колекціонування і вивчення робіт психічно хворих (Hans Prinzhorn), а також спроби його імітації у власній образотворчій творчості (Jean Debuffet).

J. Debuffet

МИСТЕЦТВО ПСИХІЧНО ХВОРИХ

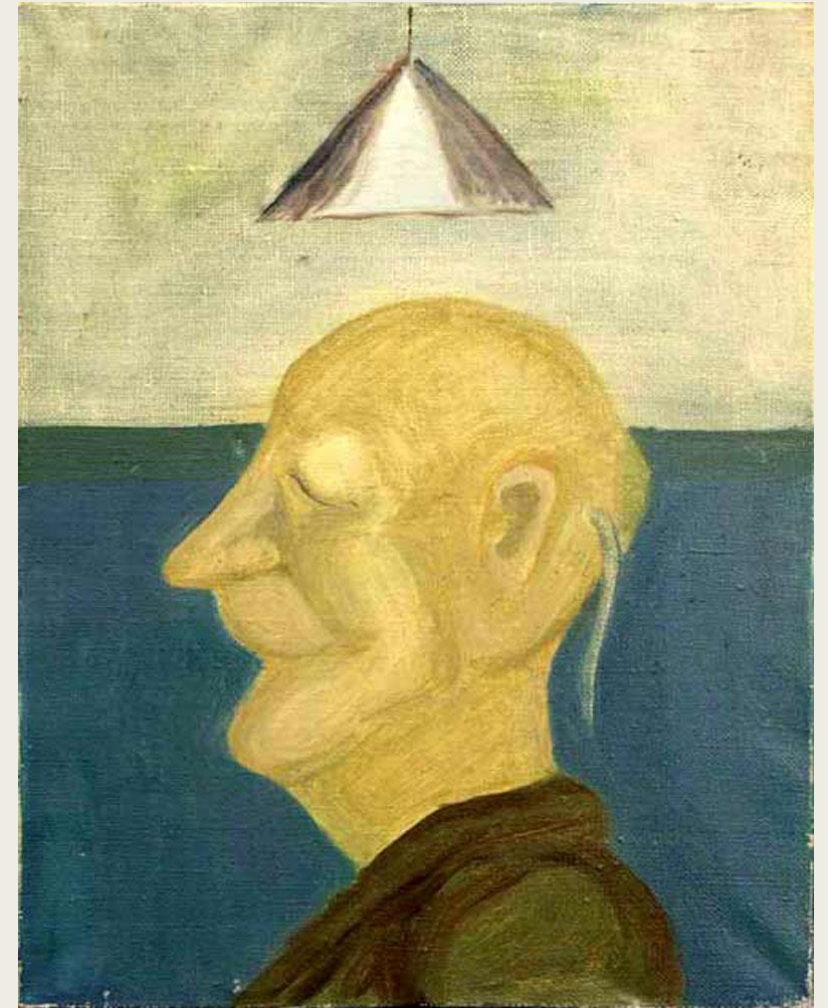
В ті роки (аж до кінця 60-х рр.) організованої підготовки арт-терапевтов ще не існувало, прихід художників в арт-терапію часто відбувався багато в чому завдяки їх інтересу до мистецтва психічно хворих.

РОЗУМІЄ НЕ ТІЛЬКИ ВІН

Продукт образотворчої творчості може раціонально тлумачити, укладені в нім переживання і «особисті сенси» можуть бути «розкодовані» і осмислені як самим його автором, так і іншою собою.

Тому продукт творчості не може бути логічно осмислений, а автор не потребує допомоги іншої особи для «правильної» оцінки змісту своєї роботи.

ЄВРОПА

У Європі засновниками і «хрещеним батьком» арт-терапевтичного напрямку нерідко визнають Адриана Хіла та Герберта Ріда.

Хіл був першим, хто ввів в європейський ужиток поняття «арт-терапія», позначивши їм свою власну роботу.

ВИСНОВКИ? - ВИСНОВКИ

Таким чином, в перші десятиліття ХХ століття встановлюються тісніші зв'язки між представниками «миру мистецтва» і лікарями-психіатрами. Образотворча діяльність хворих стає предметом для художнього осмислення і наукових досліджень, а також все більш широко використовується з діагностичною метою. Вивчається і певний лікувальний ефект від занять малюванням.

Відбувається зближення поборників «дитячого мистецтва» і творчості психічно хворих з представниками нових художніх течій. Все це веде до формування перших ідей про зцілюючий потенціал художньої творчості і ширшого використання образотворчого мистецтва як лікувально-коректувальний прийом.

